లాభాలు వస్తాయి స్వార్థ రహితంగా నువ్వు పని చేస్తూ ఉంటే ఒక పక్కన నీకు ఈ లోకానికి సంబంధించిన యాత్ర బాగా వెళ్ళిపోతుంది. నీ మనస్సు కాలిపోతుంది.

నాకు అప్పడప్పడు దుఃఖం వస్తుంది అని ఒక భక్తుడు అంటే దుఃఖం వస్తే రానియ్యి, ఒకోసారి దుఃఖం రావటం కూడా మంచిదే. నీకు వచ్చిన దుఃఖం, నీకు వచ్చిన కష్టం నీకు వచ్చిన బాధ నీ ముఖాన్ని భగవంతుడివైపుకి తిప్పటానికి పనికి వస్తుంది. అర్జునుడి యొక్క దుఃఖం, అర్జునుడి యొక్క విషాదం వలన వాడికి రోగం రాలేదు అది వాడిని యోగం వైపుకి తిప్పింది యోగం అంటే భగవంతుడిలో ఐక్యం అవ్వటం. మనకి శరీరంతోటి వియోగంకాదు, మనకి మనుషులతోటి వియోగం కాదు, దుఃఖంతోటి వియోగం కావాలి, అప్పడు మోక్షం. జీవితంలో చాలా అవమానాలు భరించవలసి వస్తోంది అని ద్రౌపతి విదురుడితో చెపుతుంది. అవమానాలు భరిస్తున్నాను అని అనుకోకు, మహావిష్ణువుని స్మరించుకో అవమానం కూడా అవమానం కింద నీకు కనిపించదు అంటాడు విదురుడు. మహావిష్ణువుని స్మరించుకుంటే నీ బాధలు బాధలకింద కనిపిస్తాయా. నీ అశాంతి అశాంతిగా కనిపిస్తుందా అంటాడు విదురుడు. నేను చాలా అవమానాలు భరిస్తున్నాను, నాకు దుఃఖం వచ్చేస్తోంది అని మనస్సును ఇటు తిప్పేబదులు, అటు మహావిష్ణువును స్మరించుకో. నీ అవమానాలు అన్నీ బహుమానాలకింద మారిపోతాయి అందుచేత ఇలా అనుకొనే బదులు అలా అనుకో అని విదురుడు చెప్పాడు. అ వాక్యంతోటి ఆవిడకి ఆవేశం ఆగిపోయింది. మనం మంచివాళ్ళని తలపెట్టకుండా ఎప్పడూ చెడ్డవాళ్ళని తలపెట్టుకుంటాము. మనం చెడ్డవాళ్ళము కాబట్టి మనకు ఎప్పడూ చెడ్డవాళ్ళే జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 30-01-09, భద్రాచలం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనలని రక్షించేది రామాయణం. అనేకమంది దేవతలు, అనేక గ్రంధాలు మనకు అవసరం లేదు, ఇది ఒక్కటే మనకు చాలు. పూర్వం వేదాలను గురువు శిష్యులకు చెప్పేవారు. శిష్యులు వల్లించటం మళ్ళీ వాళ్ళ శిష్యులకి చెప్పటం అలా మనవాళ్ళు వేదాలను మోసుకు వస్తున్నారు. వేదాలని చదివి మనకు అర్థం చేసుకునేంత మేధస్సు లేదు, అంత సహనము లేదు. అందుచేత బ్రహ్మదేవుడి ప్రేరణ మీద వాల్మీకిమహర్షి వేదాలలో ఉన్న సారమే రామాయణం క్రింద వ్రాసాడు. వేదాలలో ప్రతిపాదించిన పరమాత్మ రాముడికింద వచ్చాడు. అమ్మవారు సీతమ్మవారికింద వచ్చారు. ప్రతీవాళ్ళకి కుటుంబం ఉంటుంది కదా! ఆ కుటుంబ జీవితం

ఐకమత్యంగా, ప్రేమగా ఉండాలి అంటే అది రామాయణానికే సాధ్యం. అందుచేత అవకాశం ఉన్నప్పుడల్లా అందరూ రామాయణం పారాయణ చేయటం మంచిది. రామాయణం చదివి మీరు అర్థం చేసుకుంటే నాలుగు వేదాలు మీకు అర్థం అవుతాయి. నాలుగు వేదాల సారమే రామాయణంలోకి తీసుకువచ్చారు. గాయత్రీ మంత్రం యొక్క రహస్యం అంతా రామాయణంలో ఉంది, గీత, గంగ, గాయత్రి, గోవింద. భగవద్గీతని మీరు చదివి అధ్యయనం చేసి అర్థం చేసుకోండి, గంగానదిలో స్నానం చెయ్యండి, గాయత్రీ మంత్రాన్ని జపించండి, గోవిందుడిని ధ్యానం చేయండి, వాటి వల్ల మీరు బాగుపడతారు. భజగోవిందం శ్లోకాల వల్ల కూడా మీకు భగవంతుడి మీద ప్రేమ, ప్రీతి కలుగుతుంది. సీతారాముల కళ్యాణం అంటే లోకకళ్యాణం. మనం ఎప్పుడూ కూడా మేనిఫెస్టెడ్‌గాడ్‌ని ఆరాధించటం మంచిది. భగవంతుడు గురించి నిరాకారుడు, నిర్గుణుడు అని చెబుతారు. సాకారుడు, సగుణుడు అని అనుకోవచ్చు ఎలాగ అనుకున్నా భగవంతుడు ఉన్నాడు. రూపం ఉన్నా ఆయనే, రూపం లేకపోయినా ఆయనే. ఆ పరమాత్మే కాళ్ళు చేతులు తొడుక్కుని వచ్చాడు వాడే రాముడు.

మనం భగవంతుడి యొక్క రూపాన్ని, ఆయన గుణాల్ని పట్టుకొని, ఆయనని ఆరాధన చేసుకొని, ఉపాసన చేసుకుని ఇవి అన్నీ సపోర్టుగా తీసుకుని ఆ నిర్గుణానికి, నిరాకారానికి పాకి వెళ్ళాలి. మనకి ఒక రూపం, నామం ఉన్నప్పడు, ఇంకో రూపం, నామం ఉన్న దేవుడిని మనం ఆరాధన చేయగలంకాని, రూపనామములు లేనివాడిని పట్టుకోవటం కష్టం. మన బుద్ధి పట్టుకోలేదు. రాముడు, కృష్ణుడు వీళ్ళు అవతరించిన దేవుళ్ళు. మనం వాళ్ళని ఆధారంగా చేసుకొని ఉన్న వస్తువును పొందాలి. వాళ్ళు మన స్వరూపంగానే ఉన్నారు. మన స్వరూపం అంటే అరూపం, అరూపం మనకి అందదు. మన కోసం వాళ్ళే రూపం ధరించివచ్చారు. మనం భగవంతుడు రూపాన్ని పట్టుకొని అరూపం దగ్గరకి చేరుకోవాలి. ప్రపంచం అంటే భగవంతుడి యొక్క నీడ. భగవంతుడి యొక్క మిధ్యారూపమే. మనం భగవంతుడిని వదిలేసి ఆయన నీడని పట్టుకున్నాము. ఈ ప్రపంచం అంటే అందరకీ ఇష్టమే. ఇష్టంలేని వాళ్ళు ఎవరూ లేరు. ఈ ప్రపంచం మనలని సుఖపెట్టకపోయినా సుఖపెడుతుందనే భావన మనకు ఉంది. ఇలా కొంతకాలం బతికిచచ్చిపోతాము. ఈ ప్రపంచంలో నూటికి నూరు పాళ్ళు సుఖంలేదు. ఒకవేళ సుఖాన్ని ఇచ్చినా ఈ రోజు ఇచ్చిన సుఖం రేపు పోతుంది. ఎందుచేతనంటే ఆ సుఖం నిజం కాదు. ప్రపంచంలో నుండి సుఖం వస్తోందని మనకి అనిపిస్తోంది కాని అందులో సుఖం లేదు. కామక్రోధాలు ఇద్దరూ అన్నదమ్ములు. వీళ్ళిద్దరూ

కలిసే తిరుగుతూ ఉంటారు. కోరిక ఎక్కడైతే ఉందో అక్కడ కోపం వచ్చేస్తుంది. మనకి ఉన్న చెడ్డగుణాలకి కామక్రోధాలు కమాండర్స్. అన్ని చెడ్డగుణాలు కామ, క్రోధాలులోంచే వస్తాయి. పొయ్యిలో పుల్లలు పెట్టేకొలది నిప్ప ఆరదు, పెరిగిపోతుంది. అలాగే కోరికలు నెరవేర్చుకునేకొలదీ కోరికలు పెరిగిపోతాయి కాని ఇంక తగ్గవు. కోరికలు నెరవేరేకొలదీ దేహము నేను అనే బుద్ధి పెరిగిపోతుంది. అనుకున్న కోరికలు అన్నీ బాగా నెరవేరిపోతున్నాయి అని మనం అనుకుంటాము. కాని మీరు లోపల కుళ్ళిపోతూ ఉంటారు. జరిగేది ఇదే.

కృష్ణుడు ఏమని చెప్పాడంటే వృక్షాలు మనకి కనిపిస్తున్నాయి, ఆ వృక్షాలకి లోపల బీజం ఉంటుంది. లోపల ఆ విత్తనంలోంచి వృక్షం అంతా వచ్చింది. అలాగే మొత్తం సంసారం అనే పెద్ద చెట్టుకి బీజం కామం అని చెప్పాడు. అందులోంచే కోరిక వస్తోంది, అందులోంచే కోపం వస్తోంది. కామం గురించి చెపుతూ ఇది మహాశని అన్నాడు కృష్ణపరమాత్మ. కామాన్ని తృప్తి పరచినవాడు ఈ సృష్టిలో ఎవడూ లేడు. కామానికి ఆకలి ఎక్కువ, దానికి ఆకలి వేస్తోందని తిండి పెట్టేస్తే ఇంకా తినేస్తుంది, దున్నపోతులాగ తినేస్తుంది. ఇంతవరకు ఈ సృష్టిలో ఆ కామానికి అన్నంపెట్టి కామం యొక్క గొయ్యిని పూడ్చినవాడు ఎవ్వడూ లేడు, సృష్టిలో ఉన్న మహారాజులు కూడా ఆ గొయ్యిని పూడ్చలేకపోయారు. అంటే ఇంతవరకూ కోరికలను నెరవేర్చుకొంటూ కోరికలను జయించినవాడు ఎవడూ లేడు అని అర్థం. మనిషికి ఆశ ఎప్పుడు అయితే ఉందోవాడు ఎన్ని అబద్ధాలు కావాలంటే అన్ని అబద్ధాలు చెప్పేస్తాడు. లోపల పూర్తిగా కుళ్ళిపోతాడు. బయట మంచి మంచి కార్లలో తిరుగుతాడు లోపల మనస్సు కుళ్ళిపోతుంది. ఇంక రిపేరు చేయటానికి కూడ వాడు పనికిరాడు. డైరెక్టుగా వాడు నరకానికి వెళ్ళిపోవలసిందే. నరక ద్వారములు వీళ్ళకోసమే తెరచిఉంచుతారు. భయము, కోపము, కోరిక ఈ మూడు ఉన్నవారు పక్కవాళ్ళని అడగనక్కరలేదు, వాళ్ళు డైరెక్టుగా నరకానికి వెళ్ళిపోతారు. ఎప్పడైనా మనం చేసిందే మనకి ఎదురువస్తుంది కాని మనం చెయ్యనిది ఏదీ ఎదురురాదు. మనకి భగవంతుడు అలా చేసాడు ఏమిటి? ఇలా చేసాడు ఏమిటి అనుకుంటాము. మనకి ఇష్టంలేని పని అయితే వాడిని తిట్టుకుంటాము, చిరాకుపడతాము, ఒకోసారి దేవుడు లేడేమో అనుకుంటాము. భగవంతుడు సత్యసంకల్పుడు. మనకి ఏదైనా కష్టం వచ్చిందనుకోండి ఆకష్టం ఆయనకు తెలియకుండారాదు. ఇది భగవంతుడి సంకల్పం వల్ల వచ్చింది అని దానినిమనం అంగీకరించకలిగితే అటువంటి కష్టాలు రాబోయే జన్మలో రావు. మనం భగవంతుడి సంకల్పాన్ని అంగీకరించం సరికదా రియాక్టు అవుతాము.

లోకంలో కొంతమంది బాగుపడుతూ ఉంటారు, కొంతమంది పాడైపోతూ ఉంటారు. బాగుపడేవాళ్ళమీద మనంరాగం పెట్టుకోకూడదు. పాడైపోయేవాళ్ళమీద ద్వేషం అసలు పెట్టుకోకూడదు. వాళ్ళు బాగా బాగుపడ్డారు. ఎందుకు బాగుపడ్డారు. వీళ్ళు పాడైపోయారు. వీళ్ళు ఎందుకు పాడైపోయారు అని వాళ్ళ దగ్గరనుంచి మనం పాఠాలు నేర్చుకోవాలి కాని వారి మీద ఇష్టము, అయిష్టము మనకి అనవసరం దాని వలన మనకి టైం వేస్టు, ఎనర్జీ వేస్టు. మనం పుస్తకాలలో నేర్చుకునే పాఠాలు కంటే మనకి జీవితం నేర్పే పాఠాలు ఎక్కువ ఉంటాయి. చాలామంది పెద్దవాళ్ళు ఎందుకు అయ్యారు అంటే వాళ్ళు పుస్తకాలు చదివి అవ్వలేదు. వాళ్ళ జీవితం నేర్పిన పాఠాలు ఉంటాయి. ఆ పాఠాలననుసరించి వాళ్ళ జీవితాన్ని అలా తీర్చిదిద్దుకుంటారు. వాళ్ళు ఎవరినీ ద్వేషించరు, ఎవరి మీద మమకారం పెట్టుకోరు. గాంధీగారిని ఈ రోజున చంపేసారు. ఆయన జీవితం పొడుగునా రామనామం చేసారు. మనమూ రామనామం చేసాం. గాంధీగారు రామనామం ప్రేమగా, ఇష్టంగా, విశ్వాసపాత్రుడై చేసారు, ఆయన ప్రాణం పోయేటప్పుడు కూడా రామనామమే వచ్చింది. నేను అన్నం లేకుండా బతకగలను, గాలి లేకుండా బతకగలను కానీ రామనామం చెయ్యకుండా జీవించలేను అన్నాడు బాపూజీ. మనం నామం యాంత్రికంగా చేస్తున్నాము. అక్కడ మనస్సు పెట్టి చెయ్యటం లేదు. మీరు దేవుడి నామం హృదయపూర్వకంగా చేస్తూ ఉంటే ప్రాణాయామం అవీ అవసరం లేదు. మిగతా విషయాలు ఎందుకు చేస్తున్నాము అంటే నామానికి ఉన్న శక్తిమీద, నామానికి ఉన్న వైభవం మీద, నామం మనకి ఇచ్చే ప్రసాదం మీద నమ్మకం లేక, భగవంతుడి మీద గౌరవం విడిచిపెట్టేసి దొమ్మరవిద్యల్లోకి వెళ్ళిపోతున్నాము. కామక్రోధాలు రజోగుణంలోంచి వస్తున్నాయి. ఆ రజోగుణంలోంచి వచ్చిన కామక్రోధాలు బుద్ధిమంతులకిమటుకి అవి శత్రువులే. వాటిని శత్రువులుగా చూచినా, వాటిని బుజ్జగించి, బుజ్జగించి అవి విజృంభించకుండా చేసి కామక్రోధాల్లోంచి విడుదలపొందు. మనకి అనేక తలంపులు వస్తాయి. ఆ తలంపులు కూడా సుడిగుండాలు. కామం ఒక తలంపు క్రోధం ఒక తలంపు ఇవన్నీ సుడిగుండాలు ఏదో సుడిగుండంలో పడికొట్టుకొనిపోతున్నాము.

గురువుని మనం గౌరవించాలి. గురువుపట్ల మనకి గౌరవం లేకపోతే ఆ గురువు మంచిమాటలు చెప్పిన అవి మన మనస్సుకి పట్టదు. అందుచేత ఎప్పుడూ గురువుపట్ల గౌరవం కలిగి ఉండాలి. గురువు అంటే ఈశ్వరుడి యొక్క ప్రతినిధి. ప్రపంచంలో జ్ఞానానికి మించింది లేదు, జ్ఞానంతోటి సమానమైనది కూడా లేదు అని కృష్ణుడు గీతలో చెప్పాడు. ఇప్పడు ఏమి

చెబుతున్నారు అంటే ప్రపంచంలో ధనంతోటి సమానమైనది లేదు, దానికి మించింది లేదు అంటున్నారు. భగవంతుడు చెప్పేది సత్యమా? మనం అనుకునేది సత్యామా? భగవంతుడు చెప్పేది సత్యం. కాని మన మనస్సు దానికి అంగీకరించటంలేదు. నిజాన్ని మన మనస్సు అంగీకరించకపోయినా అది నిజమే. భగవంతుడు చెప్పింది శాసనం. నువ్వు అంగీకరించకపోతే కాలప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతావు. ఇప్పుడు మనం అందరం ధృతరాష్ట్రుడి కింద తయారయ్యాము. మంచిమాటలు ఎవరు చెప్పినా ధృతరాష్ట్రుడు వినేవాడు. కాని ఆ మంచిమాటలని ఆచరణలో పెట్టటానికి కొడుకులు జ్ఞాపకంవచ్చి ఆగిపోయేవాడు. దుర్యోధనుడు వాళ్ళు బాగుపడాలని లోపల ఉండేది అది మమకారం. మమకారం వల్ల వాడు పోయాడు, వాడి వంశం అంతా పోయింది. అశోకుడి కొడుకు ఒకసారి తప్పు చేస్తే, అప్పుడు ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం ఆ తప్పు చేసినవాడికి శిక్ష కళ్ళు తీసేయాలి, అలాగే అశోకుడు తన కొడుకుకి కళ్ళు తీయించేసాడు. వాడు అశోకుడు. రాజు ఏమి చెయ్యాలి అంటే ఆ కుర్చీలో కూర్చున్నప్పుడు మమకారం పెట్టుకుంటే వాడు పాడైపోతాడు. రాజు రాజులాగే ఉండాలి.

పరమాత్మ గీతలో ఏమని చెప్పాడు అంటే నీకు సబ్జక్టు అర్థంకాకపోతే ప్రశ్నించి తెలుసుకో అన్నాడు. ప్రశ్నించి తెలుసుకుంటే మన బుద్ధికి అందనటువంటి విషయాలు కొన్ని తెలుస్తాయి. ఒకోసారి శిష్యులు ప్రశ్నించే పద్ధతిలో గురువుకి ఆశ్చర్యం కలుగుతూ ఉంటుంది. అటువంటి బుద్ధి సూక్ష్మత కలిగిని శిష్యులు కూడా ఉన్నారు. ప్రశ్నించే పద్ధతిలో సత్యాన్ని అన్వేషించాలనే బుద్ధి పెరుగుతుంది. మనకి తెలివితేటలు ఉన్నాయి కాని అవి పనికిరాని తెలివితేటలు. కుయుక్తులు, కుతంత్రాలు, కుచేష్టలు ఇతరులను పాడుచేయటానికి ఉన్నాయి కాని మనకి మనం బాగుపడే తెలివితేటలు అసలు లేవు. ఆత్మస్తుతి, పరనింద ఇవి రెండూ ప్రయత్నం చేసి విడిచిపెట్టేయాలి. మన మనస్సులో ఏముందో మామూలుగా కాదు భూతద్దంపెట్టి చూడాలి. భూతద్దం పెట్టుకొని చూచుకుని ఆ బలహీనతలని ఎలా తొలగించుకోవాలో చూచుకుని మనస్సులో ఉన్న బలహీనతలని మనం తొలగించుకొంటే ఇంక మనకు పునర్జన్మలు ఉండవు. దానికి బాగా విశ్లేషణ ఉండాలి, వివేకం ఉండాలి. అందుచేత మనం సాధన విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. బుద్ధుడి రాజ్యం కంటే బింబిసారుడి రాజ్యం పెద్దది. బింబిసారుడు బుద్ధుడి దగ్గరకు వచ్చి నా రాజ్యంలో సగం నీకు ఇచ్చేస్తాను నువ్వు ఇంటికి వచ్చేయి అన్నాడు. బుద్ధుడు నీ రాజ్యం నాకు వద్దు అని చెప్పేలేదు. నేను సత్యాన్వేషణలో ఉన్నాను, మానవుడిని దుఃఖంలేనిస్థితికి తీసుకువెళ్ళే ప్రయత్నంలో ఉన్నాను. సత్యాన్వేషణకి నీ

రాజ్యం నాకు ఉపయోగపడితే నువ్వు ఇచ్చిన రాజ్యం తీసుకోవటానికి నాకు ఏమీ అభ్యంతరం లేదు అన్నాడు బుద్ధుడు. అప్పుడు బింబిసారుడు ఏమన్నాడు అంటే నేను ఇచ్చేది నువ్వు వద్దు అంటున్నావు అది బాగానే ఉంది. మరి నువ్వు సత్యాన్వేషణ చేసి ఏదో పొందుతాను అంటున్నావు కదా! మరి నువ్వు పొందింది నాకు చెప్పవా అన్నాడు. అలాగే చెప్తాను అన్నాడు. తరువాత బుద్ధుడు బింబిసారుడిని వాళ్ళింటికి రమ్మనలేదు. బుద్ధుడే బింబిసారుడి ఇంటికి వెళ్ళి బోధించాడు అది పెద్దమనుషుల లక్షణం. మనకి తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష ఉన్నప్పుడు వారు తెలియపరుస్తారు. మనం ఏదో సాధన చేస్తాము కానీ మనకు అసలు జిజ్ఞాస లేదు.

ఐన్‌స్టీన్ అన్నాడు ఈ ప్రపంచంలో మొత్తం హ్యూమన్ జాతి అంతా రెండు విషయాల మీద ఆధారపడి తిరుగుతోంది. 1. అలవాట్లు, 2. కోరికలు. కొంతమంది వాళ్ళకి అలవాట్లు ఉంటే ఎంత డబ్బు అయినా ఖర్చుపెట్టేస్తారు. సారాకి రోజుకు పదివేలు ఖర్చుపెట్టేవాళ్ళు ఉన్నారు. పదివేలు ఉంటే రెండు సంసారాలు వెళ్ళిపోతాయి. తోటిమానవులు బట్టలు లేకుండా కొంతమంది ఉన్నారు, తిండి లేకుండా కొంతమంది ఉన్నారు. నీడలేక ఎండలో పడి కొంతమంది ఉన్నారు అనే స్పృహలేకవాడి అలవాట్లకి డబ్బు ఖర్చు పెట్టేస్తాడు. మనకి ఏవో అలవాట్లు ఉంటాయి. ఆ అలవాట్లని బట్టి వాటికూడా వెళ్ళిపోతాము. దేహానికి ఇంద్రియాలు ఉన్నాయి. ఒక ఇంద్రియానికి ఒక అలవాటు ఉంటుంది. మనకి ఏదో విషయచింతన ఉంటుంది. ఆ విషయాలకూడా ఇంద్రియాలు పరుగెడుతూ ఉంటాయి. చివరికి అది మన బుద్ధిని పాడుచేస్తుంది. వర్తమానకాలం చూస్తే భోగాలతోటి వెళ్ళిపోతుంది. భూతకాలం చూస్తే ఏవో విషయాలు తలపెట్టుకొని కాలాన్ని పాడుచేసుకొన్నాము. ఇంక ఈ భవిష్యత్తుకాలం మరీ ప్రమాదం. ఏదైనా 5వ తారీఖున చేయాలని వాయిదా వేసారు అనుకోండి 5న తారీఖు వచ్చేస్తుంది. మనం ఆపుచేద్దాము అన్నా కాలం ఆగదు. కాలాన్ని మనం ఎక్కడ ఆపు చేయగలం. అలాగే పూర్వజన్మల్లో దేహబుద్ధితోటి, అహంకారంతోటి చేసిన పనులు ఉన్నాయి. మంచిపనులు ఉండవచ్చు, చెడ్డపనులు ఉండవచ్చు. అవి అన్నీ కూడా నిన్ను ఎప్పుడు పట్టుకుందామా అని కనిపెట్టుకొని ఉంటాయి, వీళ్ళు చేసి మర్చిపోయారు అని కొండచిలువకిందవచ్చి ఆ జీవుడిని పట్టేస్తుంది. ఒకోసారి మీకు సుఖప్రారబ్దం వచ్చేస్తుంది. డబ్బు వచ్చి మీద పడిపోతూ ఉంటుంది, అందరూ గౌరవిస్తూ ఉంటారు. మీకు పదవులు వచ్చేస్తాయి అప్పుడు మీలో ఉన్న నకిలీ నేను పొంగిపోతూ ఉంటుంది. లైఫ్‌ని ఎంజాయ్ చేస్తున్నాను ఎక్కడ చూచినా ఊరేగింపులే, ఎక్కడ చూచినా సన్మానాలే అని వాడు అనుకుంటాడు. వాడి ఎంజాయ్‌మెంట్ అంతాకూడా మళ్ళీ రెట్టింపుకి

రెట్టింపు దుఃఖం కింద మారిపోతుందని ఈ అమాయకుడికి తెలియదు. అది భవిష్యత్తుకాలంలో వచ్చేస్తుంది. మనం విధి చేతిలో పనిముట్లము. ఎప్పుడు ఏ ప్రారబ్ధం మన జీవితాన్ని ఎలా మలుపు తిప్పుతుందో చెప్పలేము. మీరు ప్రాపంచిక విషయం గురించి పొంగిపోతున్నారు అంటే భగవంతుడికి దూరం అవుతున్నారు లోకానికి దగ్గర అవుతున్నారు అని అర్థం. పాపప్రారబ్ధం అనుభవిస్తూ ఉంటే ఆ జీవుడే అనుభవించాలికాని, అయ్యోపాపం ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నాడు అని జాలిపడి వాడిని హృదయంలోకి తీసుకునేవాళ్ళు, ఒడిలోకి తీసుకునేవారు ఎవరు ఉంటారు. పాపప్రారబ్ధం వాడు అనుభవిస్తూ ఉంటే, వాడు ఏడుస్తూ ఉంటే కనీసం మీ చెంగు పట్టుకెళ్ళి వాడి కళ్ళు తుడిచేవాళ్ళు ఎవరు ఉంటారు? ఎవరూ ఉండరు. ఎవరు మటుకువారు బిజీ. అందుచేత భవిష్యత్తు ఇంకా ప్రమాదం. నీకు ఆత్మజ్ఞానం రాకుండా ఇవన్నీ ప్రతిబంధకాలు. భూతప్రతిబంధకం, వర్తమాన ప్రతిబంధకం, భవిష్యత్తు ప్రతిబంధకం.

నీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది. ఆ నిజం నీ హృదయంలో ఎంత లోతులో ఉందో అంత లోతుల్లోకి మనం వెళ్ళగలిగితే కాని అది దొరకదు. మనం ఏదో కొంతదూరం వెళతాము అక్కడనుంచి ఎంత సాధన చేసినా వెళ్ళలేము. ఇంక అక్కడ నుంచి గానుగెద్దులాగ ఉంటాము. ప్రయత్నం చేస్తున్నాము అభివృద్ధి ఏమీ కనపడటం లేదని తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఎక్కడ ఉన్న వాళ్ళము అక్కడే ఉన్నాము అని. పాపం వీళ్ళు కష్టపడుతున్నారు అని గురువు చూస్తాడు. ఏ బలహీనత అయితే వీళ్ళకి అడ్డువస్తోందో వీళ్ళకి తెలియటం లేదు కష్టపడుతున్నారు, లోపలికి వెళ్ళటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు అని సడన్‌గా ఏమి చేస్తాడు అంటే ఒక్క తన్ను తన్నుతాడు. ఏ బలహీనత మీకు అడ్డు వస్తోందో అది సహస్రారానికి వచ్చేస్తుంది. అది ఎక్కడో లోపల ఇరుక్కుపోయి ఉంటుంది. దానిని మన తెలివితేటలు పట్టుకోలేవు. గురువు అనుగ్రహం వల్లే అది నీకు తెలుస్తుంది. మనం భగవంతుడి దగ్గరకు వెళ్ళినా, గురువు దగ్గరకి వెళ్ళినా ఆయన దయ, అనుగ్రహం తప్పించి ఇంకేమీ కోరుకోవద్దు. సంసార విషయాలు అడగటం కూడా అనవసరం. ఎందుచేతనంటే మనకి ఏది అవసరమో ఆయనకు తెలుసు. మనం ఏదైనా ఇవ్వమని బలవంతం పెట్టేస్తాము అనుకోండి ఇస్తే పాడైపోతాడే అని ఇవ్వకుండా కూర్చుంటాడు. అంటే మనకి ఏది మంచిదో మనకు తెలియదు. మీరు కోటి జన్మలు ఎత్తినా, కోటి పుణ్యాలు చేసినా మీ సహస్రారం శుద్ధి అవ్వకుండా ఎవడకీ ఆత్మజ్ఞానం రాదు. మీరు లోపలికి ఎందుకు వెళ్ళలేకపోతున్నారు అనేది గురువు చూస్తాడు. మీ లోపల కెలుకుతాడు. మీకు కెలికినప్పడు తలుపు సందులో పెట్టి మిమ్మల్ని నొక్కేస్తే అప్పడు ఎంత బాధ వచ్చేస్తుందో

మీకు అంత బాధ కలుగుతుంది, లోపల కత్తి పెట్టి కోసినట్టు ఉంటుంది. అది కెలికితేగాని పైకిరాదు. సహస్రారానికి వస్తేకాని మీకు అది ఉన్నట్టు తెలియదు. ఒకోటి ఒకోటి చూస్తూ ఉంటాడు. మొత్తం వాసనాక్షయం అయ్యేవరకు నిన్ను విడిచిపెట్టడు వాడు గురువు. బోయవాడు జంతువును ఎలా వెంటాడుతూ ఉంటాడో అలాగే నీ మనస్సనే జంతువునీ, నీ అజ్ఞానమనే జంతువుని, అవిద్య అనే జంతువుని ఏది నీ స్వరూపాన్ని మరుగుపరుస్తోందో ఆ జంతువుని గురువు కాడా అలాగే వెంటాడుతూ ఉంటాడు. అప్పడు మనకి ఏమి అనిపిస్తుంది అంటే మన గురువు గొడవ వదిలించుకుందాము, చాలా ఇబ్బందులు పెడుతున్నాడు అనిపిస్తుంది. వదిలించుకుందామని మనకి ఉన్నా ఆయన మనల్ని విడిచిపెట్టడు. గురువు ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆ స్థితిని మనం అందుకునే వరకూ విడిచిపెట్టడు వాడు గురువు.

రాముడు సీతమ్మని అరణ్యవాసానికి తీసుకువెళ్లను అంటే సీతమ్మ రాముడిని నిందించింది. ఆవిడ ఆ టెన్షన్ భరించలేక నిందిస్తోంది అని రాముడికి అర్థమయ్యింది. రాముడు కామ్‌గా ఉన్నాడు. రాముడిని పెద్దరికంతోటి కూడిన దేవుడు అంటారు. రాముడు దగ్గర అలా మాట్లాడటంలో సీతమ్మ ఫెయిల్ అయ్యింది కాని లక్ష్మణుడు ఎప్పడూ ఫెయిల్ అవ్వలేదు. రామరావణ యుద్ధం జరుగుతూ ఉంటే లక్ష్మణుడు మూర్ఛపోయాడు. అప్పడు రాముడు అంటాడు సీతలాంటి భార్య దొరకవచ్చు కానీ లక్ష్మణుడులాంటి సోదరుడు దొరకడు అన్నాడు. లక్ష్మణుడికి పెళ్లి అయ్యింది కానీ రాముడు సేవలో ఎప్పడూ అతనికి భార్యకూడా గుర్తుకు రాలేదు. అంటే అది శరణాగతి, మినహాయింపులులేని సేవ. వాడు లక్ష్మణుడు. మనం రాముడిని ఎందుకు ఆరాధించమంటే ఆయన కంటే మనమే పెద్దవాళ్లమని అనుకొంటున్నాము ఇంక రాముడుని ఏమి ఆరాధిస్తాము. మనం చాలా పొగరుబోతుతనంగా ఉంటున్నాము. స్త్రీలు అందరూ సీతమ్మని ఆదర్శంగా తీసుకుంటే, పురుషులు అందరూ రాముడిని ఆదర్శంగా తీసుకుంటే సమాజం అంతా బంగారం అయిపోతుంది. మనం రాముడిగా ఉండకపోయినా ఫరవాలేదు, ఇంట్లో ఆడవాళ్లు అంతా సీతమ్మలాగ ఉండాలని పురుషులు అనుకుంటారు అని చలంగారు అనేవారు. ఇప్పడు సమాజపరిస్థితి ఇలా ఉంది. ఇంద్రియాలలో కామం ఉంది, మనస్సులో కామం ఉంది, బుద్ధిలో కామం ఉంది. ఈ బుద్ధికంటె పైవాడు పరమాత్మ. ఆ పరమాత్మ పాదాలు పట్టుకోకుండా ఈ కామం విడిచిపెట్టదు అని వివేకానందుడు చెప్పాడు. ఎక్కడైతే రాముడు ఉన్నాడో అక్కడ కాముడు ఉండడు. ఎక్కడైతే కాముడు ఉన్నాడో అక్కడ రాముడు ఉండడు. రాముడి రాజ్యంలో ఎవరైనా తప్పచేస్తే నాలో ఏదో తప్ప ఉంది లేకపోతే నా రాజ్యంలో తప్ప

ఎందుకు చేస్తారు అనుకునేవాడు. వాడు రాముడు. రాముడుని చూస్తే పురుషులకి మోహం కలిగేది. అటువంటి సౌందర్యవంతుడు రాముడు. రాముడు ధర్మంగా మాట్లాడతాడు. దొంగతనం చేసారు అనుకోండి దొంగతనం చేసారు అని సమాజంలో చెప్పడు దొంగతనం చేసే గుణం పోగొడతాడు. అది నిజమైనా మీకు అప్రీతిగా ఉంటే చెప్పడు. అది ప్రీతిగా ఉంటే చెబుతాడు వాడు రాముడు.

సీతారాములు చిత్రకూటంలో రెండు నెలలు ఉన్నారు. అక్కడ మందాకినీ నది ప్రవహిస్తుంది. రోజూ సాయంత్రం సీతారాములు అక్కడ కూర్చునేవారు. ఈ నీళ్ళు ఎంత బావున్నాయి అంటుంది సీతమ్మ. నిజమే చాలా బావున్నాయి సత్‌పురుషుడి హృదయంలాగ ఉన్నాయి అన్నాడు రాముడు. అంటే సజ్జనుడి హృదయం కూడా అంత తేటగా ఉంటుంది అని చెప్పటం. రాముడికి మందాకినీ నది నీళ్ళు అంటే ఎంత ఇష్టము అంటే రోజుకి మూడుసార్లు స్నానం చేసేవాడు. రాముడు లక్ష్మణుడితో చెబుతాడు ఇక్కడ ఒక కుటీరం వెయ్యి అని. ఎక్కడ వెయ్యమంటారు అని లక్ష్మణుడు అడుగుతాడు. నువ్వే ఆలోచించి ఎక్కడ బావుంటే అక్కడ వేసేయి అంటాడు రాముడు. అప్పడే నన్ను అంత పెద్దవాడిని చేసేయవద్దు అన్నాడు లక్ష్మణుడు అది భక్తి. మీరు ఫలానాచోట కుటీరం వేయమంటే వేస్తాను నేను దానికి సరిపోతాను అన్నాడు లక్ష్మణుడు. రాముడిని మనం చూడటం కాదు ఆయన చేత మనం చూడబడాలి. రాముడేకాదు ఏ దేవతాపురుషుడు అయినా ఒక్కసారి ఆ కరుణామయుడి చూపు మన మీద పడింది అనుకోండి లైను అంతా క్లియర్ అయిపోతుంది. ఇంక ట్రాఫిక్ జామ్ ఉండదు. ఒక్కసారి ఆయన కరుణ, దయగల చూపు మన మీద పడితే మొత్తం లోపల గొడవ అంతా క్లియర్ అయిపోతుంది. పదివేల జన్మలు ఎత్తినా అది పొందలేము, అనుకొన్నది గురువు యొక్క దయవలన సడన్‌గా వెళ్ళి లోపల హృదయగుహలో పడిపోతుంది. గురువు మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తాడు. వాడిమీద మీకు నమ్మకం కలిగిన తరువాత కోసేది కోసేస్తాడు, అంటే ఇది అంతా మనకి తెలియకుండా గురువు చేసుకుంటూ వెళ్ళిపోతాడు. మీరు శ్రవణం చెయ్యాలి. శ్రవణం చెయ్యటంకూడా సాధనలో ఒక భాగం. ఈ శబ్దాన్ని మీరు ధారణ చేస్తే ఎప్పటికైనా నిశ్శబ్దంలోకి తీసుకువెళుతుంది. శబ్దానికి కూడా శక్తి ఉంటుంది. మనం ధారణశక్తిని పెంచుకోవాలి. మనం విన్న మాటలని ధారణ చేస్తే, ధ్యానం చేస్తే అది కొంతకాలానికి మన సొంతం అవుతుంది. మీరు కంగారుపడి మనం పొందుతామా లేదా అని అలా అనుకోవద్దు. సందేహాలకి, అనుమానాలకి ప్లేసు ఇవ్వవద్దు. మీరు ఎప్పడో కోటి జన్మలు తరువాత కూడా పొందలేము

అనుకున్నది ఇంకో గంటలో పొందవచ్చు. మీరు పొందలేము పొందలేము అని అస్తమానూ ఆ తలంపు పెట్టుకున్న మీకు పొందే పరిస్థితి వచ్చినప్పుడు ఆ తలంపు అడ్డువస్తుంది, మీ ప్రోగ్రెస్ అంతా ఆపుచేసేస్తుంది, మీకు తరించే యోగ్యత లేకపోతే అసలు ఈ మార్గంలోకే రారు. మీరు అందరూ తప్పక తరిస్తారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 25-01-2009, అమలాపురం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అబ్రహం లింకన్ ఏమి చెప్పాడు అంటే మీరు నెమ్మదిగా నడవండి, తొందరఏమీలేదు కాని మీరు వెళ్ళే డైరెక్షన్ సరిగా ఉందా లేదా అది చూసుకోండి అని చెప్పాడు. మనం కూడా ఏమి చేయాలి అంటే మనం వెళ్ళే మార్గం సరియైనదా, అది మనలను గమ్యానికి తీసుకొని వెళుతుందా లేదా అని ముందు మనం చూసుకోవాలి, మనం ప్రయాణించే మార్గం మనలను గమ్యానికి తీసుకొనివెళ్ళకపోతే శరీరానికి చెమట మిగులుతుంది, మనస్సుకు ఆయాసం మిగులుతుంది, అసలు సున్నా. మనం అందరం ఎక్కడ పొరపాటు పడుతున్నాము అంటే బయట ఏదో ఉంది, బయట ఏదో ఉంది అని అనుకుంటున్నాము. అసలు బయట జీవితం ఏమీ లేదు, మనం లోపల జీవితం బాగుచేసుకోవాలి. మీరు ఎవరైనా మంచి పని చేసారు అనుకోండి, మంచిపని చేసేవారు అందరూ గౌరవం కోసం చేస్తారు. గౌరవం దేనికి సంబంధించినది, అది బయటజీవితం. అదే మీరు ఈశ్వరప్రీత్యర్థం పనిచేసారు అనుకోండి, లోపలజీవితం బాగుపడుతుంది. మీరు మంచిపనులు చేయటం వలన ఎన్నిసార్లు మిమ్మల్ని ఊరేగించినా అల్లరి తప్పించి ఏమీ లేదు. మీ మనస్సు శాంతిగా లేదు అనుకోండి, బుద్ధి శుద్ధిగా లేదు అనుకోండి ఈ సన్మానాల వలన మీకేమీ మోక్షం రాదు, చివరికి అల్లరి మిగులుతుంది. మేము మంచి పనులు చేస్తున్నాము, సమాజంలో అందరూ గౌరవిస్తున్నారు అని మీరు అనుకొంటే ఇంక మీరు లోపలకు వెళ్ళలేరు. మీరు చాలా పైకివచ్చారు అని ఎవరైనా భగవాన్‌తో అంటే నేను పైకి వెళ్ళలేదు, నేను లోపలకు వెళ్ళాను అనేవారు. మీ అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాను అని పరమాత్మ చెప్పాడు. కాని మనం అది మర్చిపోయి భగవంతుడికోసం ఎక్కడో బయట వెతుకుచున్నాము.

మనకు దేహం అనుభవంలో ఉంది, ఇంద్రియాలు అనుభవంలో ఉన్నాయి, కళ్ళతో చూడబడుతున్న ప్రపంచం కూడా అనుభవంలో ఉంది కాని మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడు మనకు అనుభవంలో లేడు. ఆయన అనుభవంలో లేకుండా నేను మీకు